

Polska Partja Socjalistyczna.

„Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!”...

TOWARZYSZE! i TOWARZYSZKI!

Od paru tygodni toczą się w Brześciu Litewskim rokowania pokojowe. Przedstawiciele rewolucyjnej Rosji zażądali w zupełnej zgodzie z całym polskim ludem pracującym, by okupanci opuścili nasz kraj, byśmy sami rozstrzygnęli o przyszłym swoim losie. Ale reakcyjne rządy Niemiec i Austrii odrzuciły to żądanie, twierdząc obłudnie, że swobodna wola Polski i Litwy znalazła już dla siebie wyraz dostateczny w postaci Rady Regencyjnej, rządu p. Kucharzewskiego i zaprzędanych Berlinowi nacjonalistów z Krajowej Rady Litewskiej. Ugodowe odłamy polskiej burżuazji, przerażone czerwonym płomieniem Rewolucji, szukają cynicznie i otwarcie ratunku pod skrzydłami mocarstw centralnych. Coraz liczniejsze są zastępy tych, co pragną wdziać koronę na skronie cesarza Austrii lub związać nas ściśle z Niemcami, co chcą uczynić z Polski twierdzą europejskiej reakcji i oprzeć na bagnietach swą władzę w ojczyźnie.

Towarzysze! nie pozwolimy, by hrabia Rostworowski wspólnie z p. Steckim grzebali nam wolność i niezawisłość, przyszłość szczęśliwą i demokrację. Niech zabiorą głos masy robotnicze i włościańskie, niech przez cały kraj od krańca do krańca przeleci, jak burza, mocno i wyraźnie hasło ludu: precz z okupacją!

Żądamy ustąpienia wojsk niemieckich i austro-węgierskich, zaprzestania rabunków, gwałtów i zniszczenia! Żądamy powrotu setek tysięcy robotników polskich, których przemoc wyrwała z ziemi rodzinnej, których dziś mordują i więżą w pruskich i austriackich więzieniach i fabrykach! Żądamy wypuszczenia z turm i obozów naszych towarzyszy, legionistów i innych bojowników sprawy wyzwolenia! Żądamy wreszcie zwołania natychmiast Konstytuanty, wybranej przez powszechne, tajne, równe, bezpośrednie i proporcjonalne głosowanie, która wypowie prawdziwą i niesfałszowaną wolę narodu i zarządzi jej potwierdzenie na drodze głosowania ludowego. Przed Konstytuantą zdadzą sprawę „rządzące” w tej chwili grupki arystokratów i kapitalistów ze swoich czynności, ze swoich wiernopoddanych pokłonów, z planów policyjnych i przetargów w Berlinie i Wiedniu.

Robotnicy i włościanie! zadania, skrojone na miarę olbrzymią stanęły przed nami. Czerwony sztandar walki o wolność ujmują dzisiaj klasa robotnicza i lud wiejski. W braterskim sojuszu z rewolucyjną demokracją świata, wpatrzeni w nasz cel ostateczny — w socjalistyczne społeczeństwo przyszłości, dążyć będziemy do niezawisłej i zjednoczonej Republiki ludowej, związanej unią federacyjną z wolną Litwą za wspólną zgodą obu krajów.

Robotnicy i włościanie! ugodzie przeciwstawimy prawdziwą i całkowitą niepodległość kraju, reakcyjnym zakusom — walkę o demokrację i republikę, o radykalne zmiany w ustroju społecznym, o braterstwo ludów, naszą nieubłaganą walkę klasową o socjalizm.

Do wszystkich się zwracamy uciśnionych i wyzyskiwanych! Do szeregu!

„Pomruk przechodzi przez sioła,

Gniew przelatuje przez miasta,

Wysokie szubienic czoła,

Lecz pomsta nad nie wyrasta“.

Niech żyje międzynarodowa solidarność proletariatu!

Niech żyje niepodległa Republika ludowa!

Niech żyje socjalizm!

Centralny Komitet Robotniczy Polskiej Partii Socjalistycznej.

Warszawa, w Styczniu 1918.